

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu: **B., A., N., S. X., H.**, zast. **M., I. I. I., H. X., V. N. T.** proti žalovaným: **1/ S. R. - M., H. S. R., M. X., B.**, zast. advokátom **J., M. K., G. X., B.** a **2/ F. N. M. S. R., D. X., B.**, zast. advokátom **J., J. G., H. N., X., B.** a s vedľajším účastníkom: **T., A., Š. X., B.**, zast. advokátkou **J., I. G., H. X. D. S.**, **o určenie neplatnosti právneho úkonu**, na mimoriadne dovolanie generálneho prokurátora Slovenskej republiky, proti rozhodnutiu Krajského súdu v Bratislave vedeného pod sp. zn. 1Cb/16/2003 a Najvyššieho súdu SR z 29. januára 2009 vedeného pod č. k. 6Obo/4/2009-269 v spojení s opravným uznesením z 26. februára 2009 č. k. 6Obo/4/2009-274 a opravným uznesením z 2. apríla 2009 č. k. 6Obo/4/2009-285, takto

r o z h o d o l :

Mimoriadne dovolanie generálneho prokurátora **o d m i e t a.**

Náhradu trov dovolacieho konania účastníkom **n e p r i z n á v a.**

O d ô v o d n e n i e :

Podnet na podanie mimoriadneho dovolania proti rozhodnutiu Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 29. januára 2009 č. k. 6Obo/4/2009-269 v spojení s opravnými uzneseniami podal generálnemu prokurátorovi Slovenskej republiky účastník konania na strane žalovaného v 2/rade. t.j. **F. N. M. S. R.**, v zastúpení advokátom **J., M. K., K. & C., Spoločenstvo advokátov s. r. o., G. X., B.**

Žalobca sa návrhom podaným na Krajský súd v Bratislave dňa 17. februára 2003 domáhal určenia, že právny úkon, ktorým žalovaný v 1. rade previedol na žalovaného

v 2. rade 98 ks kmeňových akcií spoločnosti T.. A.. B. v listinnej podobe, každá v menovitej hodnote 1 000 000 Sk. je neplatný.

Predmetnú žalobu žalobca zobral späť podaním z. 10. novembra 2008 doručeným súdu dňa 18. novembra 2008. pričom toto späťvzatie odôvodnil zdĺhavosťou konania vedeného na Okresnom súde Košice II pod sp. zn. 12C/1/06. pre ktoré bolo konanie v prejednávanej veci prerušené.

Krajský súd v Bratislave uznesením z. 27. novembra 2007 č. k. 1Cb/16/2003-216 konanie zastavil, žalobcovi vrátil súdny poplatok a žiadnemu z účastníkov tohto konania s poukazom na § 146 ods. 1 písm. c) OSP nepriznal právo na náhradu trov konania.

Proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave v časti výroku o trovách konania podali odvolanie **obaja žalovaní** (č. I. 217-221 a č. I. 262 - 264)

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozhodujúc iba o odvolaní žalovaného v 2. rade uznesením z 29. januára 2009 č. k. 60bo 4/2009-269 zmenil uznesenie prvostupňového súdu v časti výroku o náhrade trov konania tak. že „žalobca je povinný zaplatiť žalovanému 2) na účet právneho zástupcu sumu 96,39 eur náhradu trov konania.". Opravným uznesením tohto súdu z 26. februára 2009 č. k. 6Obo/4/2009- 274 a opravným uznesením z 2. apríla 2009 č. k. 6Obo/4/2009- 285 boli odstraňované opisové chyby týkajúce sa označenia a spisovej značky konajúceho krajského súdu.

Najvyšší súd Slovenskej republiky súčasne rozhodol aj o trovách odvolacieho konania a to tak. že žalobca je povinný zaplatiť žalovanému v 2. rade na účet právneho zástupcu 22,50 eur.

Najvyšší súd Slovenskej republiky vo svojom rozhodnutí konštatoval, že zastavenie konania zaviniť žalobca tým. že vzal žalobu späť. žalobcovi preto vznikla povinnosť nahradiť trovy konania, ktoré žalovaný v 2. rade účelne vynaložil na bránenie práva podľa § 146 ods. 2 prvej vety OSP.

Rozhodnutie odvolacieho súdu nadobudlo právoplatnosť (po odstránení chyby v doručovaní uznesenia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 29. januára 2009

č. k. 6Obo/4/2009- 296 v spojení s opravnými uzneseniami) dňa 18. mája 2011.

Týmto rozhodnutím odvolacieho súdu pri určení výšky základnej sadzby tarifnej odmeny bol podľa môjho názoru porušený zákon, nakoľko súd nesprávne právne posúdil výšku tohto nároku a to tak vo vzťahu k prvostupňovému konaniu, ako aj vo vzťahu k odvolaciemu konaniu.

Najvyšší súd Slovenskej republiky pri určení výšky základnej sadzby tarifnej odmeny aplikoval § 11 ods. 1 vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb a to s odôvodnením, že s prihliadnutím na predmet sporu o určenie, či tu právny vzťah alebo právo je alebo nie je podľa § 80 písm. c) OSP nie je možné predmet sporu vyjadriť v peniazoch.

Podľa § 11 ods. 1 vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb (v znení v čase rozhodnom) základná sadzba tarifnej domény za jeden úkon právnej služby je jedna trinástina výpočtového základu, ak nie je možné hodnotu veci alebo práva vyjadriť v peniazoch alebo ak ju možno zistiť len s nepomernými ťažkosťami.

Podľa § 220 OSP. odvolací súd rozhodnutie súdu prvého stupňa zmení, ak nie sú splnené podmienky na jeho potvrdenie (§219). ani na jeho zrušenie (§221 ods. 1).

Uvedenými zákonnými ustanoveniami sa Najvyšší súd Slovenskej republiky neriadil.

Ako zo znenia § 151 ods. 5 OSP vyplýva, súd určuje trovy konania podľa sadzobníkov a podľa zásad platných pre náhradu mzdy a hotových výdavkov s tým, že sadzobníkom podľa tohto ustanovenia je potrebné pre účely určenia odmeny za právne služby ak bol účastník zastúpený advokátom, považovať vyhlášku Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č.655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb (v znení v čase rozhodnom), pričom v konkrétnom prípade je potrebné skúmať či možno predmet právneho úkonu oceniť v peniazoch a nadväzne na to aj určiť výšku náhrady trov konania.

Je toho názoru, že odvolací súd určenie výšky náhrady trov konania prvostupňového, ako aj odvolacieho konania, nesprávne právne posúdil, nakoľko aj keď v danom prípade bolo možné predmet právneho úkonu oceniť v peniazoch, aplikoval pri určení výšky náhrady trov konania nesprávne ustanovenie vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č.655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb (v znení v čase rozhodnom) t.j. § 11 ods. 1. nakoľko podľa jeho názoru nie je možné hodnotu veci alebo práva vyjadriť v peniazoch alebo ak ju možno zistiť len s nepomernými ťažkosťami. Nesprávnym právnym posúdením základu pre výpočet náhrady trov konania je daný dovolací dôvod podľa § 243 f ods. 1 písm. c) OSP.

Z predmetu konania v danej veci je zrejmé, že v konaní súd riešil určenie neplatnosti prevodu 98 ks kmeňových akcií, každá v menovitej hodnote 1 mil. Sk (v tom čase), teda neplatnosť právneho úkonu, ktorého predmet je oceniťelný v peniazoch. Takýto predmet konania je možné pri rozhodovaní o náhrade trov za úkon právnej služby vyhodnotiť ako oceniťelný v peniazoch v zmysle § 10 ods. 2 vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb.

K predmetu veci poznamenáva, že v napadnutom rozhodnutí sú aj iné zásadné pochybenia, ako napríklad na str. 4 paušálna náhrada výdavkov bez akejkoľvek opory v sume 178,- Sk. hoci mala byť správne v sume 190 Sk. ako aj citácia § 10 ods. 1 vyhlášky (str.4). ktorý odvolací súd síce cituje, no vôbec ho pri rozhodovaní neaplikuje. Týmto sa napadnuté rozhodnutie stáva v tejto časti nepreskúmateľné pre nezrozumiteľnosť, čím je daný dovolací dôvod podľa § 243f ods. 1 písm. a) v spojení s § 237 písm. f/ OSP.

Vzhľadom na uvedené skutočnosti a za podmienok ustanovených v § 243c ods. 1 v spojení s § 243f ods. 1 písm. c) OSP a § 243f ods. 1 písm. a) v spojení s § 237 písm. f/ OSP podal generálny prokurátor proti uzneseniu Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 29. januára 2009 č. k. 6Obo/4/2009-296 v spojení s opravným uznesením z 26. februára 2009 č. k. 6Obo/4/2009-274 a opravným uznesením z 2. apríla 2009 č. k. 6Obo/4/2009- 285 mimoriadne dovolanie, lebo napadnutým uznesením súdu bol porušený zákon a vyžaduje to ochrana práv a zákonom chránených záujmov účastníka konania, ktorú nie je možné dosiahnuť inými právnymi prostriedkami, než mimoriadnym

dovoláním.

Dovolací súd mimoriadne dovolanie generálneho prokurátora prejednal bez nariadenia pojednávania a dospel k záveru, že tento mimoriadny opravný prostriedok nie je prípustný. Dovolací súd poukazuje na konštantnú judikatúru Ústavného súdu Slovenskej republiky ako aj na judikatúru Európskeho súdu pre ľudské práva v Štrasburgu. Dovolací súd najmä poukazuje na spoločné stanovisko občianskoprávneho kolégia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky a obchodnoprávneho kolégia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 20. októbra 2015 k prípustnosti mimoriadneho dovolania v zmysle § 243e až § 243j Občianskeho súdneho poriadku, v ktorom stanovisku sa konštatuje: procesná prípustnosť mimoriadneho dovolania podaného na podnet účastníka je v občianskom súdnom konaní podmienená tým, že tento účastník najprv sám neúspešne využil možnosť podať všetky zákonom dovolené riadne a mimoriadne opravné prostriedky, ktoré boli potencionálne spôsobilé privodiť pre neho priaznivejšie rozhodnutie. Pokiaľ túto možnosť nevyužil, mimoriadne dovolanie treba odmietnuť. Na základe uvedených dôvodov mimoriadne dovolanie generálneho prokurátora odmietol, keďže vo veci riadne mimoriadne dovolanie podané nebolo.

Vzhľadom na výsledok dovolacieho konania, dovolací súd účastníkom náhradu trov dovolacieho konania nepriznáva.

Rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu SR pomerom hlasov 5:0.

P o u č e n i e: Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 8. októbra 2015

JUDr. Juraj Seman, v. r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia: Mgr. Karin Fedorová